

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/137/2023
Identifikačné číslo spisu:	4116203267
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Halušková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:4116203267.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a členov senátu JUDr. Jany Bajánkovej a JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. v spore žalobkyne D. W., narodenej XX. V. XXXX, D. V., K. XX, zastúpenej advokátkou Mgr. Janou Hoksovou, Vólkovce, J. Kalinčiaka 13, proti žalovanému W. T., narodenému XX. V. XXXX, D. V., S. XX, zastúpenému advokátom JUDr. Ladislavom Chmelárom, Vráble, Levická 579, o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva po nebohej S. T., zomrelej XX. Q. XXXX, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 18C/53/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 26. januára 2023 sp. zn. 6Co/16/2022 takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalovanému voči žalobkyni priznáva náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1.1. Okresný súd Nitra (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 29. novembra 2021 sp. zn. 18C/53/2016 určil, že prístavba rodinného domu bez súpisného čísla, postavená na parc. „C“ č. 2189/2 - zastavané plochy a nádvorja o výmere 33 m², ktorá je zapísaná na Okresnom úrade Zlaté Moravce, katastrálny odbor, na LV č. XXXX, pre obec D. V., kat. úz. D. V. v podiele 1/2 patrí do dedičstva po neb. matke S. T. rod. V., zomr. XX. XX. XXXX. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Vychádzal zo zistenia, že predmetom darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena uzavretej dňa 6. júna 2000 medzi darujúcimi V. T. a manželkou S. a obdarovaným W. T. boli nehnuteľnosti v kat. úz. D. V., zapísané na LV číslo XXXX ako parc. č. 2189, zast. plocha o výmere 321 m² spolu s domom s. č. XXXX a parc. č. 2190, záhrada o výmere 658 m². Prístavba k rodinnému domu, postavená na parc. č. 2189/2 v kat. úz. D. V. predmetom darovania podľa okresného súdu nebola, pretože v darovacej zmluve chýbalo písomné vyjadrenie vôle zmluvných strán vykonať aj prevoz prístavby, ktorá je samostatnou vecou (samostatnou bytovou jednotkou). Ani skutočnosť, že do ohodnotenia znaleckým posudkom znalca J. Q. K. bola zahrnutá aj prístavba neznamená, že táto bola predmetom darovania. Žalovaný 21. 09. 2015 požiadal Okresný úrad Zlaté Moravce o zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k prístavbe rodinného domu, postavenej po 01. 10. 1976 na parc. č.

2189/2 v kat. úz. D. V. Po právnej stránke súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), § 198 Civilného mimosporového poriadku („CMP“), ako aj § 35, § 37 ods. 1 a § 199 ods. 1, 2, § 120 ods. 1 a § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v ďalšom texte aj „OZ“). O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 26. januára 2023 sp. zn. 6Co/16/2022 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietol. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle § 388 CSP zmeniť. V dôvodoch rozsudku zhrnul svoje predošlé uznesenie zo dňa 31. 01. 2020 č. k. 6Co/24/2019-194, ktorým nariadil súdu prvej inštancie posúdiť, či prístavba je súčasťou stavby, alebo tvorí samostatnú vec, pričom z darovacej zmluvy nie je možné zistiť vôľu predávajúcich, ani čo účastníci zmluvy označili predmetom kúpnej zmluvy a predmet kúpy nie je zrozumiteľne identifikovaný. Odvolací súd v uvedenom rozhodnutí vychádzal z toho, že súčasťou návrhu na vklad vlastníckeho práva nebol znalecký posudok, keďže sa v spise nenachádzal, avšak po zrušení veci žalovaný predložil návrh na vklad podávaný jeho právnou zástupkyňou na Okresný úrad Zlaté Moravce ešte dňa 12. 06. 2000. Súd prvej inštancie následne v rozsudku konštatoval, že darovacou zmluvou nedošlo aj k prevodu prístavby, keďže znalecký posudok č. 8/2000 nebol súčasťou spisového materiálu vo vkladovom konaní zn. V 502/00. S takto zisteným skutkovým stav sa odvolací súd nestotožnil poukázuc na listinný dôkaz na č. l. 279, kde sa nachádza návrh na vklad vlastníckeho práva, z ktorého jednoznačne vyplýva, že jeho prílohou bol aj znalecký posudok. Súd prvej inštancie tento listinný dôkaz žiadnym spôsobom nevyhodnotil, preto dospel k nesprávnym skutkovým záverom a v dôsledku toho vyslovil aj nesprávny právny záver. Odvolací súd po zopakovaní dokazovania na pojednávaní, ktoré vykonal dospel k jednoznačnému záveru, že predmetom darovacej zmluvy bola aj prístavba. Vychádzal práve zo znaleckého posudku, v ktorom bola prístavba ohodnotená samostatne. Znalecký posudok bol predmetom vkladového konania, pričom výmera prevádzaných nehnuteľností zodpovedá výmere nehnuteľností aj s prístavbou. Opomenúť nemožno čestné prehlásenie samotného darcu - otca žalovaného V. T., ktorý jednoznačne potvrdil, že spolu s manželkou chceli svojmu synovi darovať celú nehnuteľnosť, aj s prístavbou. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania žalovanému v plnom rozsahu, pretože v konaní bol v celom rozsahu úspešný.

3. Žalobkyňa v dovolaní podanom proti rozsudku odvolacieho súdu tvrdila existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Aj okresný prokurátor v konaní Pd 18/2016/4403 - 9 konštatoval, že z darovacej zmluvy zo 06. 06. 2000 nevyplýva prejav vôle darcov, ktorí nepreviedli na žalovaného žiadne práva zo stavebného konania, darovať aj prístavbu. V zrušujúcom uznesení odvolací súd jednoznačne konštatoval, že z darovacej zmluvy nie je možné vyvodiť, čo jej účastníci označili ako predmet zmluvy. Odvolací súd teda už posudzoval určitosť a zrozumiteľnosť právneho úkonu a stotožnil sa s tým, že je nutné aplikovať § 120 ods. 1 OZ v posúdení, či sporná prístavba je súčasťou veci a rodinný dom mohol byť prevedený len s ňou, alebo aj bez nej, keď poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 30Cdo/3034/2006. V čase pôvodného rozhodovania mal odvolací súd v spise všetky rozhodné listinné dôkazy (darovaciu zmluvu, znalecký posudok). Žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) poukázala aj na princíp akcesority, v zmysle ktorého vedľajšie veci vždy sledujú právny osud veci hlavnej. K súčasť hlavnej veci nemožno oddelenie nadobúdať ani uplatňovať vecné právo, najmä právo vlastnícke. Súd prvej inštancie pred vyhlásením rozsudku vyhlásil dokazovanie za skončené. Žalovaný predkladal odvolaciemu súdu v rámci odvolania ďalšie dôkazy, na ktoré už nemalo byť prihliadané. Navyše tieto nepreukazujú, že by neexistovala možnosť odčlenenia spornej prístavby od pôvodného domu a že de facto ide naozaj o samostatnú stavbu.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že žalobkyňa nevymedzila dovolací dôvod tak, ako ustanovuje § 432 ods. 2 CSP. Z dovolania nevyplýva, od vyriešenia ktorej konkrétnej právnej otázky záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a od ktorej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu sa odvolací súd sa odklonil. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní 19. 05. 2020 tvrdila, že žalovaný nepreukázal,

že vo vkladovom konaní bol súčasťou návrhu znalecký posudok. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní 28. 10. 2021 ešte pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania krátkou cestou súdu predložil overenú kópiu návrhu na vklad vlastníckeho práva. Prílohami odvolania žalovaného proti rozsudku okresného súdu z 29. 11. 2021 boli cenové ponuky, platobný výmer a poštová poukážka, ktorými sa odvolací súd v odvolacom konaní nezaoberal. Navrhol odmietnutie, prípadne zamietnutie dovolania uplatniac si náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP; ďalej tiež „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania.

6.1. Dovolateľka tvrdila existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

6.2. Charakteristickým znakom otázky relevantnej z hľadiska § 421 ods. 1 CSP je, že musí ísť o otázku právnu (nie skutkovú), ktorú odvolací súd riešil (t. j. vysvetlil jej podstatu a uviedol súvisiace právne úvahy spolu s dôvodmi, pre ktoré zvolil práve takéto riešenie) a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním.

6.3. Relevantná právna otázka musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom. Najvyšší súd k tomu v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/6/2017 (podobne napríklad v rozhodnutiach sp. zn. 2Cdo/203/2016, 3Cdo/235/2016, 4Cdo/95/2017 a 7Cdo/140/2017) uviedol, že „v dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a) CSP by mal dovolateľ: a) konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b) vysvetliť (a označením konkrétneho stanoviska, judikátu alebo rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c) uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená“.

7. Najvyšší súd sa striktne nezameral len na to, či dovolateľka vymedzila prípustnosť dovolania formálne na konkrétnom riadku svojho podania. Do úvahy bral aj dovolací dôvod (§ 432 CSP) v snahe vyabstrahovať z neho právnu otázku podľa § 421 CSP, aby mohol následne posúdiť, či od tejto otázky záviselo napadnuté rozhodnutie a či ide o otázku, ktorá napĺňa niektorú z hypotéz zakotvených v písm. a) až c) §-u 421 ods. 1 CSP (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 468/2023). Rovnako dovolací súd aplikoval ustanovenie § 124 CSP a posudzoval dovolanie podľa jeho obsahu snažiac sa na jednej strane autenticky porozumieť textu dovolania ako celku (viď nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 15/2021 alebo sp. zn. I. ÚS 336/2019), na druhej strane mať na zreteli potrebu nenarušenia princípu rovnosti strán sporu neprípustným nahrádzaním procesnej aktivity strany sporu obligatórne zastúpenej advokátom a princípu právnej istoty nastolenej právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu. Aj napriek posudzovaniu obsahu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku v medziach týchto limitov dovolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a pri riešení ktorej sa odvolací súd mal odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu spôsobom umožňujúcim jej dovolací prieskum nevymedzila. Rovnako neoznačila ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal odvolací súd pri riešení právnej otázky, od vyriešenia ktorej by záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu (ak by ju dovolateľka riadne vymedzila) odkloniť resp. rozhodnutia dovolacieho súdu, v ktorých by bola právna otázka (ak by ju dovolateľka jasne vymedzila) rozhodovaná rozdielne.

8. Na druhej strane dovolací súd posudzujúc obsah dovolania (§ 124 CSP) dospel k záveru, že dovolateľka uplatnila ako dovolací dôvod aj vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP v podobe námietok k dokazovaniu a hodnoteniu dôkazov.

9. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby

uskutočňovala jej patriace procesné práva v miere porušujúcej jej právo na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie a na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

10. Podľa konštantnej judikatúry najvyššieho súdu nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP paušálne tvrdenie o nedostatočne zistenom skutkovom stave, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 8Cdo/187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval ústavný súd napríklad v uznesení sp. zn. II. ÚS 465/2017, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti. Na druhej strane Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach vyslovil názor, že nevykonanie navrhovaného dôkazu, ktorý by mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, možno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (III. ÚS 332/09). Zásadám spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd totiž zodpovedá požiadavka, aby súdmi urobené skutkové zistenia a prijaté právne závery boli riadne (dostatočne) a zrozumiteľne (logicky) odôvodnené. V práve na spravodlivý proces je obsiahnutá aj ďalšia ústavná zásada (čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 6 CSP), a to „rovnosť zbraní“ v civilnom konaní, ktorá všeobecne zahŕňa tiež rovnosť bremien, ktoré sú na strany sporu kladené a ktoré nesmú byť neprimerané (IV. ÚS 468/2018).

11.1. Dokazovanie je časť civilného súdneho konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). V dokazovaní sa súd obmedzuje len na zisťovanie skutkových poznatkov (poznatkov o skutkových okolnostiach, ktoré zakladajú a odôvodňujú prejednávany nárok). Posúdenie návrhov na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (viď § 185 ods. 1 CSP), a nie strán sporu.

11.2. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Zásada voľného hodnotenia dôkazov majúca základ v ústavnom princípe nezávislosti súdov, vyplývajúca z čl. 15 základných princípov Civilného sporového poriadku a normatívne rozvinutá v § 191 ods. 1 CSP znamená, že záver, ktorý si sudca z vykonaných dôkazov urobí, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu, čo ale neznamená, že sudca nie je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia. Naopak, konečné meritórne rozhodnutie musí vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania (v podrobnostiach pozri Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 729).

11.3. O vadách v procese dokazovania možno hovoriť vtedy, ak súd vychádzal pri rozhodnutí zo skutočnosti, pre ktorú nie je z vykonaných dôkazov podklad, alebo ak považoval určitú skutočnosť za základ svojho rozhodnutia úplne inak, ako vyplýva z vykonaného dokazovania, prípadne ak nezistil určitú podstatnú skutočnosť, ktorá bez ďalšieho z vykonaného dokazovania vyplýva.

12. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení z 31. 01. 2020 sp. zn. 6Co/24/2019 po posúdení obsahu darovacej zmluvy zo 06. 06. 2000 konštatoval, že v ďalšom konaní je nutné posudzovať, či prístavba je súčasťou rodinného domu a tento mohol byť prevedený len s ňou, alebo aj bez nej. Ako uviedla aj dovolaiteľka, odvolací súd vychádzal z listinných dôkazov v tom čase sa nachádzajúcich v súdnom spise (darovacia zmluva, znalecký posudok). Po vrátení veci odvolacím súdom súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie právny zástupca žalovaného na pojednávaní 28. 10. 2021, pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania, predložil overenú kópiu návrhu na vklad vlastníckeho práva (vedenú

pod sp. zn. V 502/2000), ktorej prílohou bol o. i. znalecký posudok č. 8/2000 znalca J.. Q. K. oceňujúci rodinný dom aj prístavbu k nemu ako predmet daru. Súd prvej inštancie napriek tomu v rozsudku z 29. 11. 2021 konštatoval, že znalecký posudok č. 8/2000 nebol súčasťou spisového materiálu vo vkladovom konaní zn. V 502/00 a uzavrel, že darovacou zmluvou nedošlo aj k prevodu prístavby. Odvolací súd pristúpil k zmene rozsudku okresného súdu, aby uvedené pochybenie napravil.

13. Ustanovenie § 389 ods. 1 CSP dáva odvolaciemu súdu možnosť v tam uvedených prípadoch rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť, pričom podľa § 391 ods. 1 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Znamená to, že zrušený rozsudok v čase opätovného rozhodovania právne neexistuje (nález Ústavného súdu SR z 26. apríla 2017 sp. zn. II. ÚS 754/2016). Odvolací súd má v prípadoch, kedy vráti vec súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie, povinnosť v odôvodnení rozhodnutia jasne a pre súd prvej inštancie záväzne uviesť, ako má vo veci ďalej postupovať. Zdôrazniť ale treba, že viazanosť právnym názorom odvolacieho súdu sa vzťahuje len na ten skutkový stav, z ktorého vychádzalo odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie a z ktorého vychádzal aj odvolací súd.

14. Zhrnúc uvedené dovolací súd udáva, že odvolací súd zmenou rozsudku súdu prvej inštancie rozsudkom z 26. januára 2023 neporušil právo žalobkyne na spravodlivý proces. Odvolací súd totiž vychádzal z iného dokazovaním zisteného skutkového stavu oproti skutkovému stavu preukázanému v čase vydania (skoršieho) uznesenia z 31. 01. 2020 v situácii, keď listinný dôkaz (fotokópia návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a jeho príloha - znalecký posudok) bol súčasťou súdneho spisu v čase vydania (v poradí druhého) rozsudku okresného súdu z 29. 11. 2021, nie ale v čase vydania uznesenia z 31. 01. 2020. Odvolací súd tiež zohľadnil čestné prehlásenie darcu V. T. potvrdzujúce, že spolu s manželkou chceli synovi W. darovať celú nehnuteľnosť aj s prístavbou.

15. K dovolacím tvrdeniam o tom, že žalovaný predkladal v rámci odvolania ďalšie dôkazy, na ktoré už nemalo byť prihliadané dovolací súd udáva, že z obsahu rozsudku odvolacieho súdu napadnutého dovolaním vyplýva, že odvolací súd založil svoje rozhodnutie na skutkovom stave zistenom výlučne z dôkazov, ktoré boli predložené iba v konaní pred súdom prvej inštancie (pred dovolacím konaním). K všeobecnému poukazu dovolateľky na princíp akcesority hlavnej veci a jej súčasti sa žiada všeobecne uviesť, že ak je prístavba súčasťou hlavnej veci, potom sleduje jej osud aj v prípade prevodu vlastníctva.

16. So zreteľom na uvedené dovolací súd uzatvára, že v časti, v ktorej dovolateľka namietla nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP by dovolací súd dovolanie odmietol podľa § 447 písm. f) CSP ako dovolanie, v ktorom dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP. Vzhľadom na súčasne uplatnený dovolací dôvod spočívajúci v tvrdení existencie vady zmätočnosti, ktorá by bola porušením práva dovolateľky na spravodlivý proces [§ 420 písm. f) CSP], naplnenie ktorého dovolací súd nezistil, však dovolací súd dovolanie ako celok podľa § 448 CSP zamietol.

17. V dovolacom konaní úspešnému žalovanému (§ 453 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP) dovolací súd prisúdil voči neúspešnej žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

18. Tento rozsudok prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.